

การพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

The development of the way to be a guidance for high school teachers under Nakhonratchasima provincial administrative Organization

จุฬารัตน์ มีหลง¹, ฉลาด จันทรสมบัติ²

Jularat Meelong¹, Chalard Chantarasonbat²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 319 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยวิเคราะห์ตรวจสอบและสร้างแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา หาแนวทางที่เหมาะสมโดยวิธีการอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้าน

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต

¹ Master's Student Educational Administration, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Faculty of Education, Pitchayabundit College

บริการสารสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามและประเมินผล องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

2. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีการดำเนินการแนะแนวนักเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินการแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 สภาพที่พึงประสงค์ของทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

3. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสารสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามและ ประเมินผล พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

คำสำคัญ: แนวทางการแนะแนว โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study elements and indicators of the guidance high school under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization 2) to study the current desirable condition of the guidance for high school under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization 3) to develop the way to be a guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization. Samples were 319 teachers. The research instruments were questionnaires and interviews. The data were analyzed using by computer program and statistic were analyzed using by percentage, mean and standard deviation. The research methodology was consisted by 3 phases: the first phase: to study elements and indicators of the guidance for high school teacher under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization the second phase: the study the current desirable condition of the guidance for high school under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization the third phase. The development of the way to be a guidance for high school teacher under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization. Finding an appropriate way by referred to the expert of a guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization.

The results were as follows:

1. The elements and indicators of guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization was consisted of 1) Educational service and individual data collect 2) Information service 3) Suggestion service 4) Placement service 5) Monitoring evaluation. The element and indicators of guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization was the highest level in totally and mean was 4.54.

2. The current desirable condition of the guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization had been guided all 5 element and indicators to students. Was a medium level in totally and mean was 2.91 The current desirable condition of the guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization was the highest level in totally and mean was 4.63.

3. The way to be a guidance for high school teachers under Nakhonratchasima Provincial Administrative Organization consisted of 1) Educational service and Individual data collect 2) information service 3) suggestion service 4) placement service 5) monitoring evaluation it was found that the highest level in totally and when considered side by side all were appropriate and the highest possibility.

Keywords: Guidance, high school

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตของมนุษย์และเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโต มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย สำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้น นอกจากจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทางด้านร่างกายของวัยรุ่นแล้ว วัยรุ่นยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย นั่นคือวัยรุ่นต้องออกจากโรงเรียนประถมศึกษา และเข้ารับการศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งหลักสูตรการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่มีความแตกต่างจากระดับประถมศึกษา เพราะหลักสูตรมัธยมศึกษาเป็นหลักสูตรแบบกว้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตน วิชาที่นักเรียนก็มีทั้งวิชาบังคับ

และวิชาเลือก ทำให้เด็กวัยรุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกแผนการเรียนและเลือกวิชาเรียนเพิ่มขึ้นอีก (พนม ลิ้มอารีย์. 2548: 251) จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาที่จะต้องหาวิธีการพัฒนา และช่วยเหลือนักเรียน ให้พร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการแนะแนวเข้ามาเป็นหลัก ในการดำเนินการ เพราะการแนะแนวจะช่วยให้บุคคลได้รับการพัฒนาอย่างถูกหลักวิธีช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงามในทุกๆ ด้าน สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น (ลักขณา สรวิวัฒน์, 2551: 16) ซึ่งสอดคล้องกับ นางลักษณ์ ประเสริฐ และ จรินทร์ วินทะไชย์ (2548: 2) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง

ระบบการศึกษามีผลกระทบต่อผู้ปกครองและครู ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตร วิธีการเรียนของบุตรหลาน ทำให้เกิดปัญหาการอบรมเลี้ยงดู ส่วนครูจะมีปัญหาการใช้เทคโนโลยี ขาดวิสัยทัศน์ ขาดการเสริมแรงให้ผู้เรียนปรับตัวยาก ใช้วิธีการสอนแบบเดิมเน้นครูเป็นศูนย์กลาง รู้สึกหงุดหงิดโกรธเมื่อนักเรียนซักถาม หรือใช้เหตุผลที่ต่างจากตน รู้สึกเครียดกับงานที่ผู้บริหารและผู้ปกครองคาดหวังสูง และมีปัญหาอื่น ๆ อีกมาก สิ่งเหล่านี้เป็นผลกระทบโดยตรงกับสภาพบรรยากาศการเรียนการสอน ดังนั้น สถานศึกษาหรือโรงเรียนจึงจำเป็นต้องจัดบริการแนะแนวเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ช่วยผู้เรียนให้มีความสุขที่จะเรียนรู้ และให้ครูผู้สอนมีความสุขที่จะสอน โดยใช้เทคนิคและทักษะต่างๆ ในกระบวนการแนะแนวทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองยอมรับผู้อื่น สามารถแก้ปัญหา และเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้รู้จักความต้องการ ความสนใจความสามารถ และความถนัดของตนเองซึ่งจะนำไปใช้วางแผนการเรียน การเลือกอาชีพ และการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม และช่วยส่งเสริมเกี่ยวกับการวางแผนชีวิตในอนาคต ถ้าบุคคลในวัยนี้ได้มีการเตรียมตัวเพื่ออนาคตที่ดี ได้รับการชี้แนะอย่างเหมาะสมก็ย่อมจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต (นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2545: 30) กระทรวงศึกษาธิการก็ตระหนักถึงปัญหาและข้อยุ่งยากต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษา จึงได้มีการกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องจัดให้มีบริการแนะแนวให้นักเรียนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน อย่างน้อย 1 คาบต่อสัปดาห์ ตลอดเวลาที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียน (พนม ลิ้มอารีย์, 2548: 252)

การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องรู้ขีดความสามารถของตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง

มีทักษะและวิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างฉลาดและวางแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี มีสุขภาพจิตดีเป็นสมาชิกที่ดีมีประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคม ตามขอบข่ายการแนะแนว 3 ด้าน คือ การแนะแนวการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนได้เต็มศักยภาพรู้จักแสวงหาความรู้ และวางแผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวด้านการเรียน และมีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน การแนะแนวอาชีพ มุ่งช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและโลกของงานอย่างหลากหลาย มีเจตคติและนิสัยที่ดีในการทำงาน มีโอกาสได้รับประสบการณ์และฝึกงานตามความถนัด ความสนใจ การแนะแนวเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีอารมณ์มั่นคง มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เข้าใจสภาพแวดล้อม และสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (มาตรา 6) บทบาทหน้าที่ของครู อาจารย์ นับเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุด ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของเยาวชนในโรงเรียน ซึ่งเป็นความหวังอันสำคัญว่าจะช่วยนำเยาวชนไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมและการใช้กระบวนการแนะแนวหรือการจัดบริการแนะแนว เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในโรงเรียน ครูจึงเป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยตรง เพราะครูมีบทบาทหน้าที่ในการศึกษา ปัญหา และพฤติกรรมนักเรียน รวมทั้งการจัดบริการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและอย่างมีหลักวิชาฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าบทบาทของครูมีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมแนะแนว มีนักวิชาการหรือหน่วยงานต่างๆ ได้สรุปหน้าที่ของครูไว้ดังนี้ วัชร ทรัพย์มี (2523: 107-109) ได้สรุปบทบาทของครูแนะแนวในโรงเรียนไว้ดังนี้ คือ จัดบริการแนะแนวให้แก่นักเรียนประสานงานกับผู้บริหารครู บุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียน ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนและสถาบัน

อื่น ๆ ประเมินผลงานแนะแนวและการวิจัยตลอดจนการเผยแพร่กิจกรรมการแนะแนว กล่าวได้ว่าครูแนะแนวในโรงเรียนมีหน้าที่จัดบริการต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการแนะแนว ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีสติปัญญา ความรู้ จุดมุ่งหมายในการพัฒนานักเรียนสำคัญ เพื่อให้นักเรียนมีสติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการพัฒนาตนเองและสังคมให้เจริญขึ้นครูแนะแนวมีหน้าที่ในการศึกษาปัญหา และพฤติกรรมนักเรียน โดยใช้กระบวนการแนะแนว เพราะพฤติกรรมดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานักเรียน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมและการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนจะต้องทำงานร่วมกันของบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะครอบครัวของนักเรียนและชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ เพื่อให้ครอบครัวและ ชุมชนได้มีบทบาทร่วมกับโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ซึ่งงานดังกล่าวจัดว่าเป็นภารกิจของครูเช่นกัน

โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีภารกิจหลัก คือ การบริหารงานแนะแนวให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีความรู้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรกำหนด การบริหารงานแนะแนวเป็นงานหนึ่งของกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีจุดหมาย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะนักเรียน 3 ด้าน คือ พัฒนาด้านตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการบริหารจัดการแต่จากการบริหารงานแนะแนว ยังประสบปัญหาอุปสรรค ในด้านการบริหารงานแนะแนวยังไม่เป็นระบบไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ ฝ่ายให้ชัดเจน ขาดการประสานงานที่ดีครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่แตกต่างกัน การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีการกำหนดหลักการ รูปแบบการบริหารงานแนะแนว ไม่มีแผนและโครงสร้างสำหรับดำเนินงาน ขาดผู้รับผิดชอบการบริหารงานแนะแนวที่มี

คุณภาพทรงเรียน ทุกระดับขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องการบริหารงานแนะแนวโดยตรงถึงจะมีบ้างแต่ก็มีปริมาณไม่เพียงพอที่จะดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น เช่น แบบทดสอบทางจิตวิทยาและไม่มีการประสานงานกันในการผลิตเอกสารสร้างเครื่องมือแลกเปลี่ยนกันใช้ ขาดการประชาสัมพันธ์ ให้ครู ผู้ปกครองนักเรียนรับรู้และเข้าใจถึงความสำคัญความจำเป็นในการบริหารงานแนะแนว ขาดการประสานงาน ความร่วมมือของแต่ละฝ่าย ทำให้ไม่ทราบความเคลื่อนไหวซึ่งกันและกัน ขาดงบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอประมาณในการดำเนินการเพราะผู้สนับสนุนไม่ทราบถึงความต้องการความจำเป็นขาดการศึกษาวิจัย งานวิจัยด้านการแนะแนวมีน้อยมาก ทำให้ยากที่จะศึกษา และพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจึงมองเห็นความสำคัญของงานแนะแนว เพื่อที่จะพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยจึงนำเสนอแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,854 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน

319 คน ซึ่งเป็นจำนวนตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (สมบัติ ท้ายเรือคำ 2555: 49-50) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

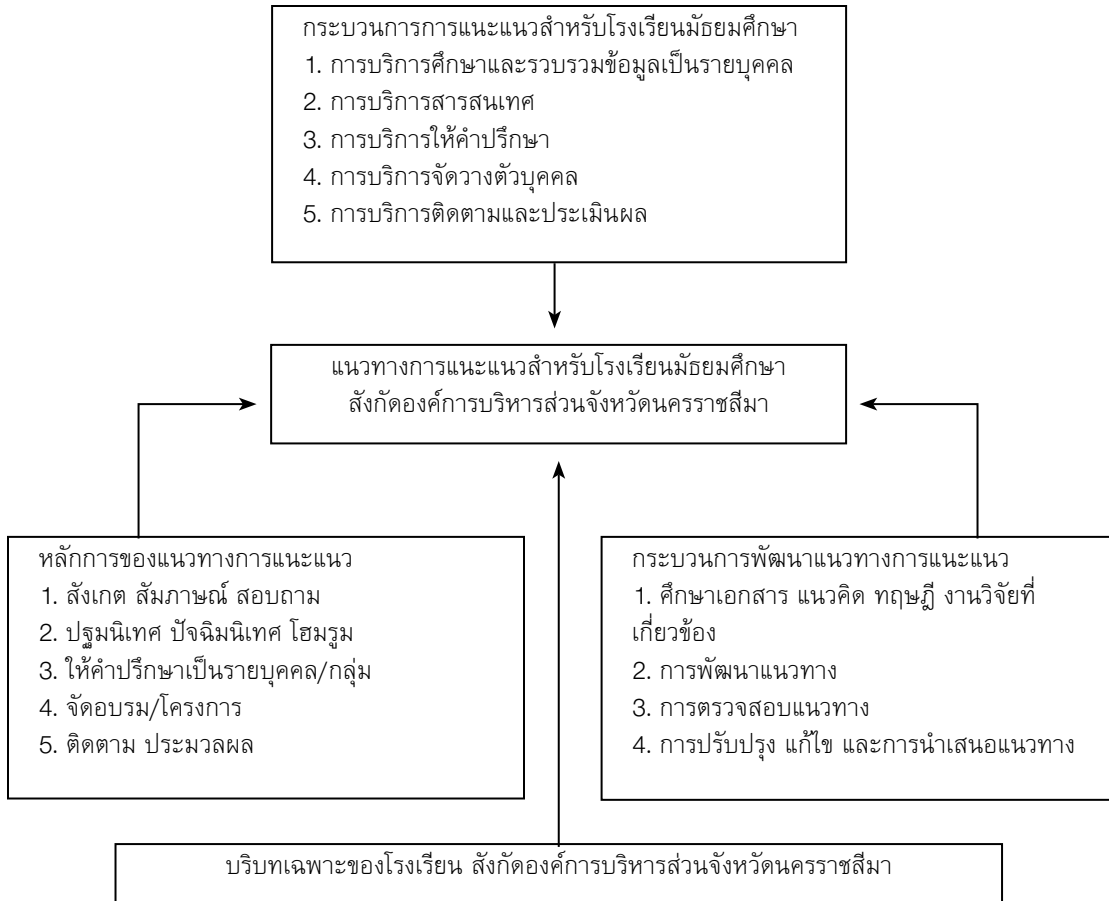
ครูผู้สอน จำนวน 58 โรงเรียน โดยการเทียบจำนวนจากตารางของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 319 คน

ระยะที่ 3 การพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

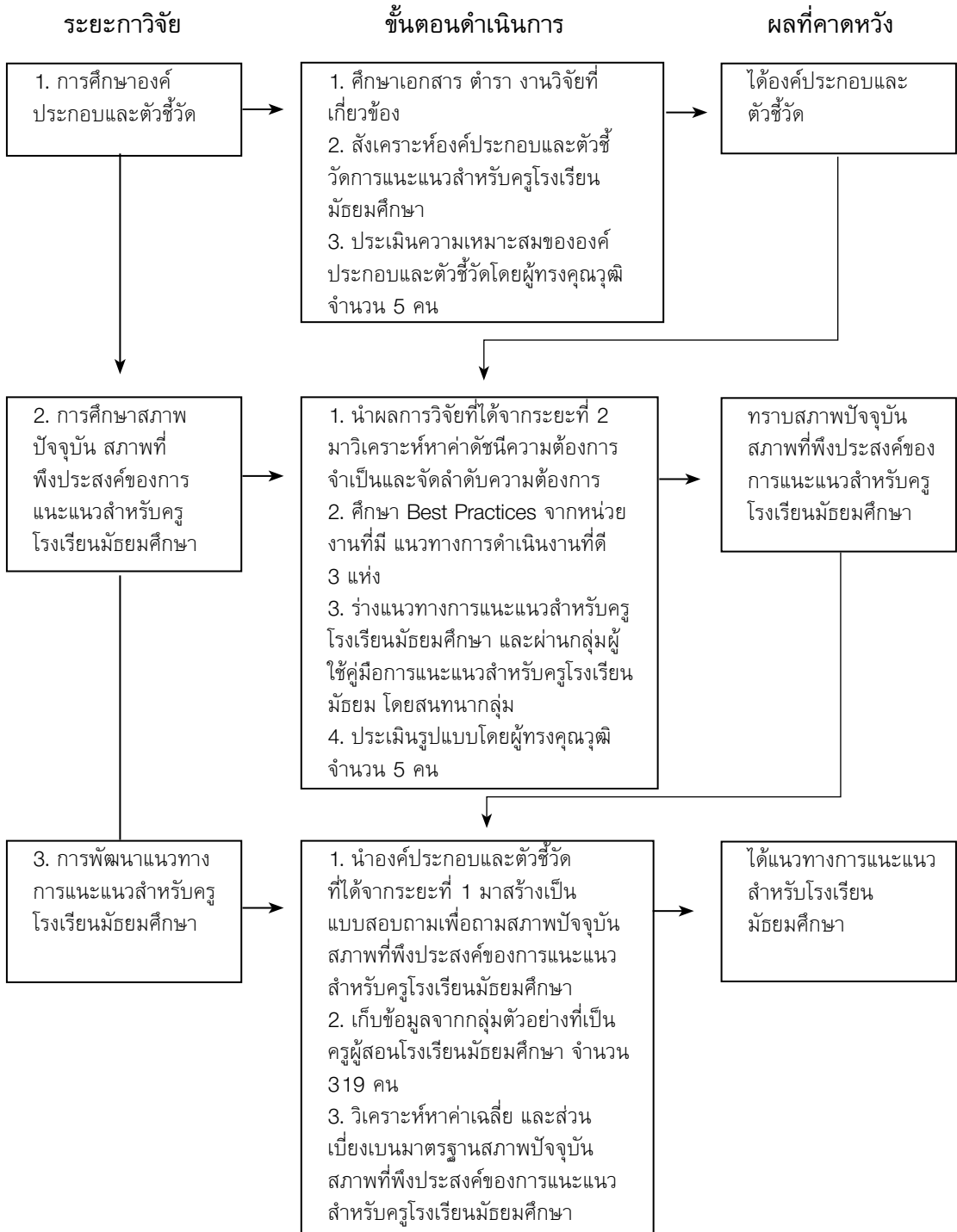
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งทำหน้าที่ประเมินแนวทาง (โดยประเมินความเหมาะสม/ความเป็นไปได้) ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นมาใช้สำหรับร่างแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา แสดงด้วยภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดและทฤษฎี

ภาพที่ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 1) ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสารสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามและประเมินผล องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

2. สภาพปัจจุบันของทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มีการดำเนินงานการแนะแนวนักเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินการแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 สภาพที่พึงประสงค์ของทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

3. แนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสารสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามและประเมินผล พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปราย มีรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา มี องค์ประกอบของการแนะแนว 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. ด้านบริการสารสนเทศ 3. ด้านบริการให้คำปรึกษา 4. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5. ด้านบริการติดตามและประเมินผล และตัวชี้วัด 58 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. การแนะนำการใช้เครื่องมือการสำรวจรวบรวมข้อมูลแก่บุคลากรแนะแนว 2. การให้นักเรียนเขียนข้อมูลด้านอัตชีวประวัติ 3. การทำระเบียบสะสม 4. การให้นักเรียนทำแบบทดสอบความถนัดด้านวิชาการ 5. การให้นักเรียนทำแบบทดสอบด้านบุคลิกภาพ 6. การให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเอง 7. การเยี่ยมบ้านนักเรียนจากฝ่ายแนะ 8. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสีย 9. การมอบทุนการศึกษา 10. การเก็บบันทึกข้อมูลส่วนตัวนักเรียนเพื่อเป็นฐานข้อมูล 11. การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 12. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน 13. การจัดป้ายนิเทศในสถานศึกษา 14. การให้ข้อมูลด้านอาชีพ การศึกษาและสังคม 15. การจัดเสียงตามสายประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านการศึกษา 16. การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้แก่นักเรียนด้านอาชีพ 17. การจัดทำเอกสารด้านการศึกษา อาชีพและสังคม 18. การนำนักเรียนทัศนศึกษาหน่วยงานการศึกษาภายนอก 19. การแนะนำแหล่งข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาอาชีพและสังคม 20. การให้ข้อมูลด้านการปรับตัวในสังคม 21. การจัดนิทรรศการด้านอาชีพ 22. การปฐมนิเทศนักเรียนใหม่ 23. การให้บริการด้านการค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศ 24. การเก็บบันทึกข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา

อาชีพและสังคม 25. การจัดให้มีห้องบริการให้คำปรึกษา 26. การให้บริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน 27. ผู้ให้คำปรึกษามีจรรยาบรรณในการให้คำปรึกษา 28. การให้คำปรึกษาด้านการศึกษา อาชีพและสังคม 29. การฝึกอบรมครูและบุคลากรด้านการให้คำปรึกษา 30. การร่วมมือระหว่างครูและผู้ปกครองในการให้คำปรึกษา 31. การให้คำปรึกษารายบุคคล 32. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม 33. การติดตามผลหลังการให้คำปรึกษา 34. การส่งต่อนักเรียนให้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ในรายที่ฝ่ายแนะแนวไม่สามารถช่วยเหลือได้ 35. การเก็บบันทึกข้อมูลผู้มาขอรับคำปรึกษา 36. การจัดให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับตนเอง 37. การพิจารณานักเรียนเข้ารับทุนต่างๆ 38. การจัดให้มีการสอนซ่อมเสริม 39. การให้คำแนะนำกับนักเรียนด้านการศึกษาในรายที่มีคุณสมบัติตามที่สถาบันต้องการ 40. การจัดหางานให้นักเรียนทำช่วงเวลาว่างหรือปิดเทอม 41. การจัดนักเรียนเข้าอบรมโครงการต่างๆ ตามความสามารถ 42. การส่งเสริมประสบการณ์ด้านอาชีพ 43. การใช้เครื่องมือวัดความสนใจด้านการศึกษา 44. การใช้เครื่องมือวัดความสนใจด้านอาชีพ 45. การติดตามผลหลังการจัดวางตัวบุคคล 46. การจัดทำแผนบริการจัดวางตัวบุคคล 47. การบันทึกข้อมูลด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 48. การสร้างเครื่องมือในการติดตามและประเมินผล 49. การบันทึกข้อมูลการติดตามและประเมินผล 50. การนำผลการประเมินผลมาพัฒนางานแนะแนว 51. การติดตามข้อมูลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว 52. การให้นักเรียนทำแบบสอบถามด้านบริการแนะแนว 53. การเก็บสถิติผู้มาใช้บริการแนะแนว 54. การดำเนินการติดตามนักเรียนที่ขาดเรียนบ่อยและลาออกกลางคัน 55. การประชุมบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อประเมินบริการแนะแนว 56. การรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ 57. การส่งแบบประเมินบริการแนะแนวไปยังนักเรียนที่สำเร็จ

การศึกษาแล้ว 58. การส่งต่อแบบสอบถามถึงผู้ปกครองด้านบริการแนะแนว สรุปองค์ประกอบ การแนะแนวได้ 5 ด้าน คือ 1. ด้านบริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. ด้านบริการสารสนเทศ 3. ด้านบริการให้คำปรึกษา 4. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 5. ด้านบริการติดตามและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมาลิตี จุฑาปะมา (2552: 89 - 106) สรุปว่าองค์ประกอบการแนะแนวมีดังนี้ 1. การศึกษารวบรวมข้อมูล 2. บริการสารสนเทศ 3. การให้คำปรึกษา 4. การจัดวางตัวบุคคล 5. บริการติดตามผล สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 4) สรุปได้ว่าการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาต้องจัดให้มีกระบวนการแนะแนวทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านการสำรวจข้อมูล 2. ด้านข้อมูลสารสนเทศ 3. ด้านการให้คำปรึกษา 4. ด้านการจัดวางตัวบุคคล 5. ด้านการติดตามและประเมินผล

2. สภาพปัจจุบันการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1. ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. ด้านบริการให้คำปรึกษา 3. ด้านบริการสารสนเทศ 4. ด้านบริการติดตามและประเมินผล 5. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคลตามลำดับ ส่วนสภาพพึงประสงค์การแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1. ด้านบริการให้คำปรึกษา 2. ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 3. ด้านบริการติดตามและประเมินผล

4. ด้านบริการสารสนเทศ 5. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับอัปสร ศรีจันลี (2551: 116-118) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการและแนวทางการบริการการศึกษา ในด้านที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ด้านการสำรวจข้อมูล ด้านการบริการสารสนเทศ ด้านการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการตัวบุคคล และด้านการติดตามและประเมินผล โดยการใช้กระบวนการพัฒนาระบบ ตามวงจรพัฒนาระบบ (Systems Investigation Development Life Cycle: SDLC) 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษา ระบบ (Systems Investigation) การวิเคราะห์ระบบ (Systems Analysis) การออกแบบระบบ (Systems Design) การนำระบบไปใช้ (Systems Implementation) การดูแลระบบและตรวจสอบระบบ (Systems Maintenance and Review) พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาของกองบริการการศึกษามีระบบฐานข้อมูลนักเรียนและข้อมูลที่มีอยู่ไม่เป็นปัจจุบัน และการจัดการยังไม่เป็นระบบ และบุคลากรของหน่วยงานก็มีความต้องการใช้ระบบพัฒนางานแนะแนว ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบงานแนะแนวกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสำรวจข้อมูล ด้านการบริการสารสนเทศด้านการให้คำปรึกษา ด้านการบริหารจัดการตัวบุคคล และด้านการติดตามและประเมินผล

3. การพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านบริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลรายบุคคล มีการทำแบบสอบถามเกี่ยวกับ

ข้อมูลส่วนตัวและครอบครัวของนักเรียน จัดทำแบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน ทำแบบทำสอบความเครียด สุขภาพจิตให้กับนักเรียน จัดกิจกรรมและหาวิธีการคลายเครียดให้กับนักเรียน ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวร่วมกันสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกต จัดทำแบบบันทึกการหักคะแนนพฤติกรรมนักเรียน ทำแบบประเมินตนเอง SDQ มีการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยง จัดทำแบบบันทึกการส่งต่อภายใน จัดทำแบบบันทึกข้อมูลด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน มีการสำรวจข้อมูลด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนจากงานอนามัยโรงเรียน มีการจัดให้นักเรียนตรวจสุขภาพประจำปีทุกคน จัดทำแบบบันทึกผลการเรียนของนักเรียน มีการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านผลการเรียน ทำการทดสอบความสามารถและความถนัดของนักเรียน มีการส่งเสริมการเข้าร่วมแข่งขันทักษะตามความสามารถและความถนัดของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการกล้าแสดงออก มีการทำแบบประเมินและแบบสังเกตการณ์ปรับตัวให้เข้ากับสังคมของนักเรียน จัดทำแบบสำรวจความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนในอนาคต

จัดทำแบบบันทึก การวางแผนความมุ่งมั่นในชีวิตในอนาคตด้านต่าง ๆ ของนักเรียน สอดคล้องกับ ธัญญา เนียมแดง (2553: 69-74) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนางานแนะแนวโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาระบบงานแนะแนวโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนต้องการให้ครูประจำชั้นเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมทุกด้านอย่างทั่วถึง และเรียนลำดับความจำเป็นในการช่วยเหลือไว้สอดคล้อง

กับภาติ ชุณหนัท (2553: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านงานศึกษารวบรวมข้อมูลด้วย 6 รายการ เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เยี่ยมบ้านผู้เรียน ประสานงานสมาชิกเครือข่ายเพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียน

3.2 ด้านบริการสารสนเทศให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่างๆ ตามความเหมาะสมของนักเรียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุนการศึกษาและการขอทุนการศึกษาให้กับนักเรียน จัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้ด้านอาชีพต่างๆ ให้กับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการสมัครเรียนในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มีการจัดสรรคอมพิวเตอร์ให้กับนักเรียนได้ใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาในอนาคตของนักเรียน มีการให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่างๆ ให้กับนักเรียน มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพต่างๆ ให้กับนักเรียน มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการสมัครงานของหน่วยงานต่างๆ ให้กับนักเรียน จัดปฐมนิเทศให้กับนักเรียนใหม่เพื่อให้ให้นักเรียนทราบข้อมูลด้านต่างๆ ของโรงเรียนซึ่งนักเรียนจะได้นำไปปรับตัวให้อยู่ในโรงเรียนได้ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับช่องทางการสำรวจความถนัด ความสนใจของตนเองให้กับนักเรียน ให้ข้อมูลช่องทางเกี่ยวกับการพัฒนาการบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตประจำวันให้กับนักเรียน สอดคล้องกับ ธัญญา เนียมแดง (2553: 69-74) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนางาน

แนะแนวโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาระบบงานแนะแนวโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ด้านการให้บริการงานสารสนเทศ นักเรียนต้องให้ทางโรงเรียนเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบของเสียงตามสาย จัดฉายวีดิทัศน์ให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ด้านอาชีพ การศึกษาต่อ ความรู้รอบตัวและพาไปตามแหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับภาติ ชุณหนัท (2553: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านงานสารสนเทศ ประกอบด้วย 5 รายการ เช่น ปรับปรุงข้อมูลของเครือข่ายให้เป็นปัจจุบัน ประสานงานกับสถานประกอบการเกี่ยวกับข้อมูลการประกอบอาชีพ เช่น แผ่นพับ หรือวารสาร

3. ด้านบริการให้คำปรึกษามีการให้คำปรึกษาและส่งเสริมด้านการเรียน เกี่ยวกับทุนการศึกษาและการขอทุนการศึกษาให้กับนักเรียน การเลือกสายการเรียนให้เหมาะกับตัวนักเรียน การเลือกอาชีพในอนาคตให้เหมาะกับตนเอง ซึ่งแนะแนวทางการหารายได้พิเศษระหว่างเรียน การปรับตัวให้เข้ากับสังคม ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน การวางตัวให้สมกับวัย ปัญหาผู้สาว การท้องในวัยเรียนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับลักษณะของอาชีพต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับธัญญา เนียมแดง (2553: 69-74) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนางานแนะแนวโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ผล

การศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนางานแนะแนว โรงเรียนบ้านโป่งของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 จังหวัดเชียงราย ด้านให้คำปรึกษาต้องการให้ครูประจำชั้นมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นกันเองกับนักเรียน ต้องการให้ช่วยเหลือทางด้าน การปรับตัว ปัญหาครอบครัว จัดครูแนะแนวไว้ประจำห้องแนะแนว เพื่อสะดวกในการปรึกษา ให้คำปรึกษาเป็นเวลา และหลังจากนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือทางด้านการเรียน และการพัฒนาตนเองก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใดสอดคล้องกับภาคี ชุนนนท์ (2553: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนว โดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารงานแนะแนว โดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านงานให้คำปรึกษา ประกอบด้วย 5 รายการ เช่น ขอความช่วยเหลือจากสมาชิกเครือข่ายในการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ประสานงานกับสมาชิกเครือข่ายที่มีความชำนาญในวิชาชีพเฉพาะทางมาให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

4. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคลได้คัดเลือกนักเรียนที่จะได้รับทุนการศึกษาจากคณะกรรมการคัดเลือก ซึ่งแนวทางในการแสวงหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียน คัดกรองนักเรียนที่จะขอทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีการจัดทำรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แนะนำสถานศึกษาด้านอาชีพให้กับนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกอาชีพ ส่งเสริมให้กับนักเรียนที่สนใจศึกษาต่อในสายสามัญ ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสมัครงานและการสัมภาษณ์งานให้กับนักเรียน มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ฝึกอาชีพให้กับนักเรียน จัดกิจกรรมการส่งเสริมด้านสุขภาพให้กับนักเรียน กิจกรรมหรือค่ายเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์

ภายในโรงเรียน เช่น กิจกรรมรณรงค์ กิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะเพื่อให้นักเรียนได้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้นและเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม การการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น การจัดหา หรือจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนจัดทอาชีวเสริมเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนให้กับนักเรียน แนะนำอาชีพที่นักเรียนสามารถทำได้ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ สอดคล้องกับภาคี ชุนนนท์ (2553: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการจัดวางตัวบุคคล เช่น ประสานงานเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนประสานงานสถานประกอบการเพื่อจัดงานให้ผู้เรียน

5. ด้านบริการติดตามและประเมินผลมีการติดตามข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนแต่ละภาคเรียน ข้อมูลด้านสุขภาพ สังคม อารมณ์ และจิตใจของนักเรียน ข้อมูลด้านการศึกษาต่อของนักเรียนที่ออกกลางคัน ข้อมูลด้านการประกอบอาชีพของนักเรียนที่ออกกลางคัน มีการทาวิจัยเพื่อติดตามและประเมินผลการศึกษาของนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเด็กพิเศษ มีการบันทึกการติดตามและประเมินผลด้านอารมณ์และสังคมของนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเด็กพิเศษ จัดทำแบบสอบถามเพื่อติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วกับผู้ปกครอง แบบบันทึกผลการติดตามนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วสอดคล้องกับภาคี ชุนนนท์ (2553: 57-59) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า แนวทาง

การบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านงานติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย 11 รายการ เช่น ติดตามผู้เรียนที่ได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกเครือข่าย จัดให้มีกล่องรับฟังความคิดเห็น จัดทำสถิติผู้เรียนที่จบการศึกษา เชิญพ่อแม่ผู้ปกครองมาประชุมทุกภาคเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 จากผลการศึกษา พบว่าสภาพปัจจุบันการแนะแนว โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันมากที่สุดคือ ด้านการบริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล จึงมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ดียิ่งขึ้นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันน้อยที่สุดคือ ด้านการบริการจัดวางตัวบุคคล จึงควรมีการพัฒนาในด้านนี้ให้มากที่สุด

1.2 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นครราชสีมา สามารถนำผลการพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ไปใช้ในการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลได้

1.3 โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา สามารถนำผลการพัฒนาแนวทางการแนะแนวไปใช้ในการแนะแนวเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้การแนะแนวประสบผลสำเร็จโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการแนะแนวสำหรับครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ กับกลุ่มตัวอย่างอื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการบริหารงานแนะแนวในบริบทที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

- ธัญญา เนียมแดง. (2553). *การพัฒนางานแนะแนวของโรงเรียนบ้านปงของ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชิงรยะ เขต 3 จังหวัดเชิงรยะ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงรยะ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชิงรยะ.
- พนม ลิ้มอารีย์. (2548). *รูปแบบการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภาติ ขุนนนท์. (2553). *การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยสร้างเครือข่ายของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- มาลณี จุฑาปะมา. (2552). *จิตวิทยาการแนะแนว*. บุรีรัมย์: เรวัตการพิมพ์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2551). *การแนะแนวเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- วัชรวิ ทรัพย์มี. (2523). “การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา.” ในเอกสารการเรียนชุดวิชาการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาเล่มที่ 1 หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษย์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัปสร ศรีจันลี. (2551). *การพัฒนาระบบงานแนะแนวการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.